

betydelig Forskjel. Det One er et virkeligt Fremskridt og et frivilligt Fremskridt, det Andet er Noget, der er paabudt, og et tvivlsomt Fremskridt. Man vil dog vel ikke stille Lærskemaskiner, Meiemaskiner og andre Maskiner, der bruges i Landbruget, og det Fremskridt, der er fket ved dem, sammen med det meget tvivlsomme Fremskridt, som Brugen af galvaniseret Serentraad til Lækning er, og dog vilde man vist have krympet sig, hvis det ved Lov skulde være paabudt, at Lærskemaskiner og den Slags Maskiner skulde indføres; saa kunde man vel ogsaa der have hørt Lov til at sige, at det var ikke rigtigt saaledes at tage Fortjenesten bort fra Arbejderne ved at forbyde Folk at haandterke Kornet med Meil. Eligt er jo imidlertid aldrig fket fra Lovgivningsmagtens Side, og derfor tror jeg ikke, at Sammenligningen, om den iøvrigt passede nok saa godt, kunde finde Anvendelse her. Den ærede Ordfører gif dernæst over til Befolkningsprognosen, som han idag ogsaa har omtalt i længere Tid. Han mente igaar, og mente det samme idag, at al den Tale om Millioner var Noget, der var grebet ud af Luften. Jeg skal her indskyde den Bemærkning, at for mit Vedkommende er den Tale, jeg har ført derom, dog ikke greben ud af Luften, thi jeg har for det Første angivet mine Kilder: det høitærede Udvalg selv, dets Udtalelser i Betænkningen, min ærede Medforslagsstiller (Naben) Udtalelse ved 1ste Behandling, og et æret færlig sagtyndigt Medlems (C. A. Hansen) Udtalelser ogsaa ved 1ste Behandling. Det er altsaa naengivne Kilder, der alle tale om Millioner, og tilmed tror jeg, hvad der er bedre, at det er gode Kilder (Ordføreren: Det passer ikke ligeoverfor Flerpartiets Forslag!). Det skal jeg strax komme til. Nu er det ganske sikkert, at den høitærede Ordfører her søgte at gjøre gjældende, at selv om det nu var sandt ligeoverfor Lovforslagets Affattelse af § 1, var det Moment aldeles forsvundet ligeoverfor Flerpartiets Forslag, thi naar Lagene først skulle omtalkes efterhaanden, vil hele dette Spørgsmaal pludselig forsvinde. Nu vil jeg dog spørge, om det, — thi det er ikke Andet, der sker — at Foranstaltningen fra at skulle være udført i Løbet af to Aar udskydes til at skulle udføres gennemsnitlig efter 6 eller 7 Aars Forløb, kan bringe disse Millioner til pludselig at forsvinde. Det tror jeg ikke. Jeg skal loyalt indrømme, at der her er et Moment, der har en betydelig Indflydelse, nemlig at Omlægningen af Lagene paa denne Maade dog, bortset fra Bestemmelsen, skal finde Sted; det indrømmer jeg, det har jeg paa Forhaand indrømmet, men til Gjengjæld herfor er der foregaaet en saa umaadelig Udstrækning af det Omfang, hvori denne Foranstaltning skal

udføres, at den efter Flerpartiets Forslag skal udføres i 20 Gange saa stort Omfang som efter Lovforslagets Paragraf. Det, der altsaa spares efter Flerpartiets Forslag, tror jeg, gaar langt mere end tabt ved det overordentlige Omfang, hvori Foranstaltningen foreges ved Vædringsforslaget. Hvorledes det saa vil blive muligt, at Millionerne skulde kunne forsvinde, de Millioner, der ikke ere opstillede af mig, men kun gjengivne af mig, fatter jeg ikke. Jeg fatter det imidlertid paa en vis Maade. Den ærede Ordfører har igaar og idag gjentagende indskrænket dette Lækkematerials Værdi til en stor Ubetydelighed; han har idag endog ogsaa udtrykkelig nævnt, at et jævnt ordinært Bondavaaningshus skulde kunne tækkes med 2,000 Alen Traad, det kostede kun 6 Kr. og var altsaa en ren Bagatel. Jeg vil havde, og jeg er overbevist om, at Alle, der hende til denne Sag, ville give mig Vedhold, at der til et jævnt ordinært Bondavaaningshus vil medgaa mindst 5—6,000 Favne Simer, og det bliver ganske andre Tal, naar vi ansætte det til Alen, end det ærede Medlems Tal. Jeg er aldeles sikker paa i saa Henseende at være paa den rette Side, og naar man paa denne Maade ikke alene halverer, men kun tager en Trediedel, en Fjerdedel eller en Femtedel af, hvad der skal bruges, kan jeg forstaa, at Befolkningsprognosen kan finde bort imellem Tingene. Den ærede Ordfører gif derefter over til at imødegaar nogle Udtalelser af mig, hvormed jeg afsluttede Begrundelsen af den af et andet æret Medlem og mig foreslaaede nye Affattelse af Paragrafen, og hvori jeg havde spurgt, om der da virkelig forelaa en Nødvendighed for, at man skulde bruge et saadant Bindemiddel til alle Løge, paa alle Bygninger. Efterat den ærede Ordfører havde gjort en Del almindelige Bemærkninger om Fremskridt i Almindelighed og den Slags Ting, hvis Rigtighed jeg godt kan tiltræde, saa endte han med at spørge, om de Menninger og Dyr, der vare stegte levende paa Grund af, at man ikke tidligere havde brugt en saa forsigtig Lækningsmaade, som nu er foreslaaet, ikke dog maatte vilde tro, at der havde været en Nødvendighed derfor, skal jeg svare derpaa med et andet Spørgsmaal, idet jeg spørger den høitærede Ordfører, om han da tror i Fremtiden at kunne fiktte Menninger og Dyr for en lignende Skjæbne, naar det af ham saa stærkt foreslaede Flerpartiets Forslag bliver vedtaget. Det forekommer mig, at det er en ganske overordentlig ringe større Sikkerhed for Menningers og Dyrs Indebrænding, der ligger i dette Forslag, end der ligger i det Forslag, vi have stillet, thi naar alle Udgangsdøre paa de Bygninger, der ere bestemte til Opbeholdssted for Dyr og Menninger, ere fiktte